

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10 ltr. — Kt.
Félévre	5 " — "
Negyedévre	2 " 50 " — "
Egy hónapra	1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: KOHÁNYI GYULA.

Kiadók: HOFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

egy hónapra 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
ismertetések alkalmával 30 kr. Bélyeg-díj min-
den külön beutalásért 30 kr.

Beesapjuk a németet!

Debreczen április 6

(F.) Mivelhogy nem folytatunk ten-
gerentuli kereskedést és nincsenek gyar-
mataink, sőt tengerpartunk is csak egy
tenyérnyi és így nincs szükségünk sem
nagyobb, sem erősebb haditengerészetre,
mint amilyenél rendelkezünk; s mivel-
hogy a kiszipolyozott adófizetők roska-
dozó válla már nem bírja a közterheket:
annál fogva hadügyi kormányunk bölcsen
elhatározta, hogy csekély 50 millió for-
rintocskát rákölt a hajóhad fejlesztésére.

Ebben az okoskodásban a logika
egy kicsit furcsa, de nem új. A kormá-
nyok észjárása nálunk rendszerint ilyen.

A «közvélemény» pedig lármázhat
és ordíthat akár a parlamentben, akár a
sajtóban, amennyit tetszik. Amit odafent
a magas régiókban elhatároz a földi
gondviselés, az ellen bizony nincs apel-
láta. Lármázni, ordítani szabad, de fizetni
muszáj.

A mi derék, virtuosus kormányunk
egy kicsit ellenkezik és disputál ugyan
a katonákkal, de ha látja, hogy
hasztalan minden, nem engedi ám, hogy
tul tegyen rajta a német. «Ha te ütöd
az én zsidómat — így gondolkozik Bánffy
ur — én is ütöm a magam zsidóját.»

Ötven millió kell a hajóhadra? És
abból nem engednek semmit? Hát jó.

Majd mutatják Bánffy Dezsők, hogy
őket se a gölya költötte. Ha új terhek
kellenek, ők is tudnak követelni bősé-
gesen. Hiszen azért találták föl a «pót-
hitel» okos rendszerét, hogy időközben
is kívánhassanak a szegény miniszterek
egy kis aprópénzt.

Nosza, megindul hát a nemes ver-
seny a magyar és a közös kormány
között s hogy Bánffyék is vannak olyan
legények és vágnak olyan rendet, mint
a német, az szépen kitűnik im a követ-
kezőkből:

Mivelhogy nincs már Magyarorszá-
gon olyan pénzes ember, aki gróf vagy
báró akarna lenni, de arra a bizonyos
három millióra megint szükség lenet,
sőt esetleg nagyobb áldozatokat is ki-
vánhat a szentséges közvélemény: annál-
fogva Bánffy Dezső hitvány öt millió
forint rendkívüli dotációt kér a rendel-
kezési alap számára.

Erdély Sándor igazságügyminiszter
ugy találja, hogy fölöttébb terhes hivatal
az éjjeli ügyészség, s a bírakra is rend-
kívüli munkákat ró a sajtóstatárium:
annál fogva az igazságügyi tárca kere-
tében fogantatosítandó fizetés-emelésekre
jó lesz egy pár millió.

Perczel Dezső belügyminiszter mélt-
án büszke a nagy rendre és csendre,
a mely az országban meghonosult. Még
sohajtaní is csak főispáni utasítás sze-

rint szabad a magyarnak, s csendőrszu-
rony nélkül a szokásos piaci kasziro-
zás sem történhetik meg, sőt ma-holnap
kimaradási engedélyt kell kérni a lump
férjeknek, nem a feleségükről hanem az
atyáskodó rendőrségtől. Tehát szükséges
a főispánokat és a csendőröket szapo-
ritani. Erre nem kell több, mint potom
öt millió.

A szociálisták — agráriusok épp
ugy, mint az iparosok — sok helyen
éheznek és lázonganak, mert nincs elég
munka. Annál fogva Darányi Ignác föld-
művelési miniszter sürgősen vásárol —
25 darab híres ménlovat, darabját 100.000
forintjával és másfajta apaállatot, meg-
számálhatatlan mennyiségben. Erre a
célra szerényen megelégszik rongyos
tizmillióval.

Katonáéknál pedig az embertelen
bánásmód miatt nagyon sűrűn ismétlőd-
nek az öngyilkossági esetek. E komoly
jelenségre való tekintetből Fejérváry
báró honvédelmi miniszter gyorsan kér
négy millió forintot, hogy új gombokat
vásárolhasson a honvédek zubbonyaira.

S mivelhogy a vasutasok között a
szellemi és testi erőt fölemészítő terhes
szolgálat miatt sok az idegbajcs ember:
a kereskedelmi miniszter nyolcz milliót
kér diszesebb állomási épületek eme-
lésére.

A többi miniszter — hir szerint —

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Családi kör.

Zalai Márk.

(Folytatás.)

IV.

Az udvar felől nyitló kertből áthallatszott
a család előszülöt beceinek Palinak a gim-
nasztának és a felsőbbiskolás Mariskának
vidám csevegése.

Nem sokára bejönnek zongorázni, hege-
dúlni, énekelni mondá az anya.

A zenét kézi munkát, kertészkedést és a
konyhaművészetet tőlem tanulják a gyerme-
kek. Hasznát veszem itthon, a szűkebb esa-
ládi körben jeles diplomának és egyéb gya-
korlati készségemnek. Ha mindent pénzen
kellene vásárolni, mindent pénzen kellene ta-
nítatni, nem győzném a sok kiadásokat.

Pályaválasztásra terelvén a beszélgetést
a sok derék gyermekek előre látó gondos
anyja imígy nyilatkozott. Fiaim csak érettségi
vizsga után választhatnak pályát. Addig ugy-
sinesenek tisztában önmagukkal, tehetségük-
kel, hajlamukkal. Lányaim pedig 18 éves ko-
rukig maradnak növendékányok. Addig föl-
tétlenül járnak iskolába és csak közben-közben
a kisebb nagyobb szünidők alatt fognak itthon
a háztartásban segídekezni. Egyszerre két
urnak szolgálni ugy sem lehet.

Ha egyiknek vagy másiknak kiváló te-

hetsége lesz a tudományos irodalmi vagy mű-
vészeti pályára, azt szíves keszséggel igyek-
szem előmozdítani. A leány, ha nem megy
férjhez, ne legyen azért szánalma a társada-
lomban mit sem szánalós lenézett teremtes.
Nőieség és gyámoltalanság nem azonos fo-
galmak.

Ha pedig férjhez megy, legyen még in-
kább okos művelt ügyes kepzett nő.

Ha a férfi magasabb és gazdagabb szel-
lemi élettel bír, a nő sem maradhat ama
korlátolt állásponton, melyen még ósanyáink
állottak. Mert az ily szellemileg alant álló
nők észrevétlenül a férfiakat magukhoz ala-
súlyeztik, vagy pedig a nő üressége miatt
házi tüzbelyeiket kerülni igyekeznek.

Az utolsó szavakat már a belépő férj is
helyeslőleg végig hallgatta, ki rendszeren a ze-
nelyakorlatokra haza szokott sietni.

Tánczolván és dalolván lépet utána, a vi-
ruló hajadon és a deli termetű ifju. Mintha
magukkal hozták volna a kert üde levegőjé-
nek fűszerét, a virágok illatát, a nap meleg
fény sugarait, a csicsérgő madarak dalait, any-
nyira kiderült mindnyajunk arcza, kitágult
mindnyajunk szíve.

Pali ujonnan nyitott rózsával kedveske-
dett édes anyjának, Mariska pedig mint leen-
dő jó gazdaasszony zamatos vérpiros számó-
czákkal üdvözteteté szüleit.

Vigan folyó tarsalgás közben azt talál-
tam kérdezni Palitól; kit az érettségitől csak
egy év váaszt el, hogy milyen pályát fog vá-
lasztani.

Ha tőlem függne, viszonzá pajkosan, én
leszakítanám minden pályának legszebb virá-
gait. 20 éves koromig lennék tündérszépségű,
elbajoló balozó kisasszony. 30 éves koromig
kantinképes, nyalka huszár tiszt, 40 éves ko-
romig mi liomos bankár és ezental mindvégig
babérjain pihené bitoros püspök.

Magácska is olyan nagyravágyó és tel-
hete'len, kérdém tréfásan Mariskától, mint
reményteljes bátyja, ki rózsaillesatos párnák
közt négy bársonszőlyén akar kényelmesen
nyújtózkodni, midőn nem ritkán két szerény
nadszék közt is a kökemény földre guru-
lunk?

En viszonzá szendén és hamiskasan pis-
logva a búbajos pipiske, sokkal kevesebbet is
beérem.

Vigan szóló zeneszó mellett a tánczot a
bálók hosszú sorát, zajos farsangon szintén
kedvelem; hanem a részegítő mamor, a tom-
bolák, koncertek, bálók, estélyek gyors lezaj-
lása után azoknak a vigalmaknak méltó foly-
tatása gyanánt szeretnék — férjhez menni,
legédesebb, legéberebb álmaim fenköit idealjá-
hoz, szívem választottjához és őt imádván, al-
tala szeretettelve olyan boldog családi életet
folytatni, mint édes jó anyám.

Ez utóbbi szavakat persze nem mon-
dotta szóról-szóra és nem is fenhangon. De
észre lehetett rajta venni, hogy azokat szem-
lesítve, csendesesen — önmagában gondolta.
Ósztönszerűleg érzi a felcseperedett, félig fel-
nőtt leány, hogy a nő nem ott leli állandó
otthonját, a hol született, ahol bölcsőjét rin-

még nincs készen a tervével. De hogy mindegyik kér egy esomó milliót, az bizonyos, mert nem illenek hátramaradni a nemes versenyben.

Nem hiszik Bécsben, hogy koldusok vagyunk? No majd elhiszik, ha mindnyájunk nyakában ott látják a tarisznyát.

Bánffykék addig meg nem nyugszanak, a míg lesz egy obulus a zsebünkben. »Ne jusson a németnek egy garas se«, ez az ő jelszavuk. S a milyen kemény legények, hamarosan végrehajlják a szándékukat.

Igy csapjuk mi be a németet. S a rossz nyelvű ellenzék mégis mindig szidja ezt a virtuos kormányt.

BELFÖLD.

Közös miniszteri értekezlet. Ő Felsege tegnap délelőtt hosszabb magán kihallgatáson fogadta L u k á c s László dr. pénzügyminiszter, ki aztán a magyar miniszterium Bankügyi épületében behatóan értekezett K a i z l dr. osztrák pénzügyminiszterrel. 11 órakor a külügyminiszteriumban közös miniszteri értekezletet, delután 1 órakor pedig a Hofburgban Ő Felsege elnöklése alatt teljes egy óran át minisztertanács volt, melyben a három közös miniszter s a miniszterelnökök és a pénzügyminiszterek részvétele mellett végleg megállapították az 1899. évi közös költségelölírázatot és a Budapesti m á j u s 9-én egybeülő delegációk elé szánt előterjesztéseket.

Quóta-küldöttség. — A magyar quóta küldöttség csak a husvétii ünnepek után fog megalakulhatni, a midőn előreláthatólag ismét elnöké S z é l l Kalmán s előadóvá F a l k Miksa dr. fognak megválasztani. A legújabb megállapodások szerint a két küldöttség írásbeli üzenetváltással kezdi meg működését. — Elsőbben a magyar küldöttség fogja kifejezni a quóta meghatározására és annak magasságára vonatkozó álláspontját az osztrák küldöttséghez intézendő üzenetben.

gattak, hanem amott abban az eszményi légkörben leendő férje oldalán, hol majdan ő ringatja a bölcsőt.

A családi események közül tudvalevőleg legfontosabb az élet hatarkövét képező jegyváltás és utána következő házasság.

Akaratunk nélkül, sőt akaratunk ellenére születünk és halunk meg. Ha nem valik be a földi élet, vagy túlvilági fűdösségünk, úgy a hogy mi óhajtottuk volna, arról nem tehetünk. De ha a házasság út ki rosszszul, ha ha keresünk bűnbakot másokban.

Élet és halál függvénye választástól, szabad akaratot kell engedni úgy a nőnek, mint a férfinak. A szülők igaz tapasztaltabbak előrelátótabbak az ifjaknál, kik talán nem is egészen beszámítható állapotban érvényesítik akaratukat.

De ha igaza van a szülőknek, midőn joguk és kötelezettségük érzeténél fogva a vezetés, tanácsadás, felvilágosítás fontos szerepét gyakorolják, az abszolút igazság még is közelebb áll azokhoz, kiknek tanácsadójuk a szív érzelem, kik egész lényüket örök időkre kötik le egymásnak.

Ha ideális szempontok vezetik a szíveket az összhangzatnak összeillőségnek van biztos alapja a frigy állandóságának szilárd biztosítéka. De ha kevésbé nemes indokok, hanem alantjáró párisi motívumok képezik a gyenge alaphangot a mesaliancra eme legveszedelmesebb fajtája áldatlan és rövid lelegzetű lesz. Az effajta érdekházasságba belopódzik egy mérges rovar, mely a házasság életfájanak lombjain ép olyan beteges képződményeket izzaszt ki, mint ama mérges rovar az óriási tölgyfán. Szerelmeifeltés, engesztelhetetlen gyűlölet és elválás az érdekházasságnak pikkelyes gubacsai.

KÜLFÖLD.

Az angolok végre is megsokalták Oroszország nagy sikereit Kelet-Ázsiában és azt követelik a kíniai kormánytól, hogy a Vaj-Haj-Vaj öblöt, mihelyt a japánok kiűrtették, adják át nekik azonnal. Anglia ezt a követelést azzal indokolja, hogy Kína megzavarta az egyensúlyt a Pecsili-öbölben és Vaj-Haj-Vaj kikötői most kárpótlást illeti meg Angliát. A valódi ok persze az, hogy ezzel a kikötővel fontos eszközt nyerne Anglia arra, hogy a kínai kormányra állandó befolyást, esetleg kényszerít is alkalmazhasson, ha a jövő eseményei ezt úgy kívánják. Kína egyébként már hozzá is járult a kikötő bérbeadásához, s most, hogy ez a tény már befejeződött, a Times arról panaszkodik, hogy Vaj-Haj-Vaj kevésbé értékes, mint Kiar-Csan és Porth-Arthur, amelyeket az oroszok kaptak. Így panaszkodik és beszél folyton Anglia, mely valamikor azt is mondotta, hogy háborúra való oknak tekintené, ha Kína engedti Oroszországnak; most pedig megelégszik azzal a kis kárpótlással. Oroszország kevesebbet beszél, — de többet tesz.

A Balkán szakadékaiban javában olvad már a hó, a török kormány pedig csapatösszevonásokat végez a macedóniai határon. Ez a tavasz sem mulik már el egy kis vérontás nélkül, mert a bolgárok tulokat fészkelődnek és szeretnének berontani a török birtokába. Pedig azt mondják, hogy Ferdinánd, a bolgárok fejedelme, hálából azért az előzekeny fogadtatásért, melyben őt bécsi tartózkodása alatt Ferecz József király részesítette, becsületszavára fogadta, hogy Bulgária békében fog maradni és Törökország ellen nem tesz semmiféle ellenséges intézkedést. Csak hogy Bulgáriában furán szokták a becsületszavát értelmezni és Konstantinápolyban nem minden ok nélkül terjed mindjobban az a meggyőződés, hogy Bulgária nyílt szakadást akar előidézni. Ezert vonják össze a török csapatokat Macedónia határára.

IV.

Végig sétálván konyhában, udvarban kertben és kapornához hasonló kisebb nagyobb szobákban, mindenütt értelmes tisztos urinókkal találkoztam, kik szorélyan és csendesen munkálkodtak.

A háziasszony bemutatja anyósát sógornejét idősebb özvegy testvérét. Mindegyik többet végez és jobban bármely cselédnél. A legtöbb házi munkához nem annyira fizikai erő, mint inkább türelem, értelem és megszokás gyakorlatai előrelátás, előgondoskodás és alkalmazkodás kell. E derek családban különben a cselédek sem idegenek, hanem szorosan a családhoz tartozóknak tekintetnek. Mi sem fizeti ki magát oly busásan, mintha jól bánunk cselédeinkkel. Ha a cseléd valódi jóindulatunkról meg van győződve, többre hecsüli érdekeinket, mint önönmagáét, úgy vigyáz gyermekeinkre mint saját magáéra. Legintenzívebb munkaképességgel bír az ember 20 és 50 év közt.

Ezek az ember legtermőbb éveit. Az öreg kor törvény, természet és tapasztalat szerint a 60 életével kezdődik.

Férjes nők különben soha sem öregednek, nő férfiak viszont soha sem vénülnek. A családi kör örömei mégis tulszárnyalják a házi élet gondjait, bajait.

Csak a makacs nőtlén embernek az agglégénynek mostoha sorsa: a korai vénység. Az élet legszebb szakait, az enyhe melegt kisuárgzó virágillatos nyarat, a zamatos gyümölcsű őszi evadot medve gyanant át aludván, minden átmenet nélkül hirtelen az agglékorba lép, hihetőleg megérdemlett büntetésből min hogy minden agglégény lelkiismeretén egy egy pártában maradt vén leány szárad. A legnagyobb ritkaságok közé tartozik,

Valsin Eszterházy.

Páris, apr. 5

Az igazság az Eszterházy-ügyben ezim alatt a Siécle Bernből, egy kiváló diplomata részletes levelét közli, a mely az Eszterházy őrnagy és Tohwarkoppen volt párisi német nagykövetségi katonai attasé közti viszonyról fontos leleplezéseket tartalmaz. A level a következőket mondja:

Schwarzkoppen német katonai attasé a ki 1892-ben neveztetett ki Párisba bizonyos szakbavágó információkat óhajtott beszerezni új állomáshelyén, mely ezútra Eszterházy ajánkozott. Schwarzkoppen ezt az ajánlatot nagykövetségi tudtán kívül kapta és fogadta el. Érintkezésbe lépett Eszterházyval és saját állítása szerint százhatvanöt közmény: kapott tőle, melyekért Eszterházy 1 esztendő alatt 8000 frankot kapott. Midőn ez összeg Schwarzkoppen előtt szóba hozták az attasé sokat jelentő, de nehezen magyarázható kezmozdulatot tett.

1894-ben Schwarzkoppen oly okmányokhoz jutott ezen összeköttetése révén a melyek a Dreyfusnak tulajdonított bordeureauban voltak felemítve, de a bordeauról az attasénak akkor semmiféle tudomása nem volt.

Midőn a Libre Parole 1894. október 29-én előre jelentette, hogy hazaarulás miatti szenzációs letartóztatás várható; Schwarzkoppen Panizzardi párisi olasz katonai attaséval szemben aggódva így nyilatkozott,

— Azt hiszem, az én emberemet rajtaszípték. Ah az ostoba!

November elsőjén tartóztatták le Dreyfust a hazaarulás vádjá alatt és akkor Schwarzkoppen megkönnyültén azt mondta Panizzardinak,

— Kár volt megijednem. Nem az én emberemről van szó.

Most már nyíltan azt is jelentették, hogy Dreyfus egy hármas szövetségben nagy hatalommal állott összeköttetésben. Schwarzkoppen ekkor nagyon nyugtalan volt, de megmaradt Párisban, míg referense ez időjájt működését és buzgóságát megkettőzte. Ez így ment 1896. novemberig.

Nov. 10-én tette közzé a Matin a bor-

hogy napa és meny ugyanazon földél alatt férne meg. Az a szegény anya, ki oly végzetlen szeretettel és aldozattal nevelé föl fiatomével a féltékenységek és elkeseredettségek, tapasztalja, hogy menyje az a fiatal báj teljes menyecske az ő szeretett fiat egészen megbűvölte és hogy szeretetét egymaga monopolizálja.

Máriszt pedig olyan óriási különbség van napa és meny közt, annyi élettapasztalat van az egyik, mint a mennyi tapasztalatlanosság a másik oldalon, hogy eme kimerítő ellentéteket csak anyai tekintély és gyermeki szeretet v. mindkettőnek nemessége műveltsége képes ellensúlyozni.

V.

Visszavonultunk a kényelmes barátságos férfiszobába. Mialatt a család ifjabb része rágyújtott a nótára, mi ketten pipaszó mellett beszélgettünk. Isten látható áldása nyugszik szép nagyocská családján mondom. Mi lenne hazánkban, ha sok ilyen életre való boldog család volna? Én a nép kebeléből sarjadtam ki, mint sok más, kik művelt pályákra tanári, orvosi, ügyvédi, bírói hivatalnoki pályára lépnek. Ismerem tehát a köznépek fény és árnyoldalait. A férfiak nagy nehezen emelkedhetnek onnan, ahová őket a születés véletlene helyezte, de a nők váltig megmaradnak azon korlátolt határok közt, mikben születtek.

Hazafias szent meggyőződés, hogy a nép neveltetésére, oktatására, felvilágosítására kereseti képességére nagyobb gondot kellene fordítani. A jövő azon államoké, a hol a milliók tudnak gondolkodni, a nők ép úgy, — mint a férfiak.

Minden családot hazánk boltozatának egy-egy rezgő esilágának kellene tekinteni,

dereau facsimiléjét és Schwarzkoppen nagy rémületére ráismert abban Esterházy keze-irására, noha a bordereau eredetijét soha nem is látta. Nagyon fel volt indulva, mert immár behízonnyítottak látta, hogy Dreyfust egy Esterházy által írt okmány miatt itélték el. Meg is mondta Panizzardinak, hogy a facsimile Esterházy írása.

A német nagykövetségen, amelyről szó is volt a lapokban, konstátálták, hogy a bordereau ott sohasem volt, de valószínűnek tartották, hogy a portás, egy öreg elzászi, azt egy francia katonának szolgáltatta át. Mindkettőt le is tartóztatták, de biztosat e felől nem tudtak meg.

Ezen időtől fogva Esterházy nem hozott többé írásbeli értesítést Schwarzkoppennek, azt beszéltek akkor, hogy Esterházy, aki ellen erős volt a gyanu, néhány képviselő támogatását kérte ki és nyerte meg, hogy továbbra is Parisban maradjon, mert nyilvánvaló tudomása volt arról a titokban folytatott vizsgálattól, melyet Picquard ezredes, felelősbelegyezősével ellene indított és azt hitte, hogy az ellene irányuló gyanúnak leginkább az az veszélyt, ha őt a hadügyminisztérium információs osztályába osztják be.

Sikerült is neki ezt keresztülvinni. 1896 október havában azonban újból szellőztetni kezdték a Dreyfus-ügyet, de Esterházy neve még nem került nyilvánosságra. 1897 okt. 16-án Esterházy halászápadtan és a feleletől remegve jött Schwarzkoppen lakására, a hol revolvert rántott és azt mondta, hogy akonnal föbelövi magát, ha Schwarzkoppen meg nem igéri neki, hogy Dreyfus felesége előtt azt fogja állítani, hogy Dreyfus kapitány és nem Esterházyval volt dolga. Schwarzkoppen ezt kerekén megtagadta, — de megígerte neki, hogy nevét titokban fogja tartani. — Két órával rá Esterházy ismét megjelent az attasénál, de arca most sugárzott az örömtől. Kijelentette, hogy most már nem fél semmitől, mert két tiszt barátjával találkozott, akik oly okmányt adtak át neki, amelyek minden ellenség ellen megvédik. (Nyilván a fatyolós hölgy volt az a két tiszt.)

Schwarzkoppen, aki érezte, hogy mily ferde helyzetbe jutna, ha Esterházyt tényleg

vád alá helyeznék, felmentését kérte párisi állásától, melyet meg is kapott. Schwarzkoppen tehát 1896 óta ismeri a valót ez ügyben és csak egy szavába kerülne annak teljes felderítésére.

Kisgazdák tanulmány utja.

A falusi kisgazdák érdekeinek előmozdítására a földmivvelésügyi miniszter újabb intézkedést tett.

Megengedte ugyanis, hogy a falusi kisgazdák és gazdakörök a vármegyei gazdasági egyesületek által szervezett kisebb csoportokban meglátogathassák a vidékükhez legközelebb eső állami ménésbirtokot, hogy ott maguk lássanak és okuljanak, mert a szemlélet a leghatékonyabb módja a mezőgazdasági tudás, valamint az újítások és gyakorlati fogások elsajátításának.

A kiránduló csoportokat a gazdasági egyesület szervezi s a meglátogatni kívánó ménésbirtok igazgatóságának (Mezőhegyes, Kisber, Kápolna, Fogaras) a kirándulás és a résztvevők számát is bejelenti, és ha a ménésbirtok részéről nincs akadály, a kirándulás napja megjelöltetett, a csoportot utnak indítja.

Az utiköltségeket a gazdasági egyesület előlegezi és a földmivvelésügyi miniszter megtéríti, ellátást pedig díjtalanul kapnak a kirándulók a ménésbirtokon.

Az egyes ménésbirtokok a különböző időszakokban kisebb-nagyobb csoportokat (20—100 egyen) láthatnak el, a fogarasi ménésbirtok azonban éjjeli szállást nem tud adni s így ezt csak a környékbeliek látogathatják meg, kik egy nap alatt megfordulhatnak.

A kirándulásoknak akkor van alkalmas ideje, ha az illető ménésbirtokon folyik a mezői munka, de esetleg télen is történhetik az állattenyésztés szempontjából kirándulás.

A földmivvelésügyi miniszter ez ügyben részletes rendeletet megküldte a vármegyei gazdasági egyesületeknek, a gazdaköröknek is, hogy az érdekeltek kellő tudomást szerezhessenek a falusi kisgazdáknak adott ezen kedvezményről.

Az ujkor humanizmusa törvénybe iktatá. az egyéni egyenlőséget, szocialisták, anarkisták hangoztatják az utópikus vagyon-közösséget. A valódi egyenlőséget számtalan nyomós oknál fogva utólrini sohasem lehet; de megközelíteni a józan értelem, a közmivvelődés útján igenis lehet.

Nem mondom, hogy neveljük a népet tudósnak, tudakosnak, veszedelmes proletárnak, hanem igenis neveljük a népet, a nép gyermekeit értelmesebbnek, hazafiasoknak, istenfélőnek, erkölcsösöknek, jellemeseknek, életre valóknak.

Ha a nép forgatni tudja eszét, nem lesz olyan egyoldalú és szűk látókörű, nem keresvén boldogulását tiltott görbe utakon, nem hallgatván képmutatókra, izgatókra, népbolondítókra, vagyonát, a nép vagyonát sikeres munkássága által megkészszerzi, megsokszorozza.

Ha a nép értelme fejlesztetik, akkor az annyira elhanyagolt ipar iránt is érezve hajtalmot és képességet, egyetlenegy árva esztendő nem lesz képes egész nagy termő vidékeket a leginségesebb nyomorba ejteni és a társadalmi viszonyokat keresztül forgatni. Össze kell forrasztani a bomladozó felben levő társadalmat az értelmi, erkölcsi, hazafias, vallásos nevelés alapján a legemberibb, leg-hazafiasabb szeretet köteleivel.

Fel kell szabadítani másodsorú a népet, a népek millióit kulturerejük emelése által az évezredek kiskorúság békői alól. Munkaképességük gyarapítása által neveljük egyszerűságra a nép adó és fogyasztási képességét is, mi megbecsülhetlen nagy áldás a nemzeire és hazára.

Ezen tulajdonok által a kor jellegének és jelleményeinek megfelelőleg megteremtjük

TARKA ÉLET.

Muszáj,

Panaszkodik egy szép asszony:
Egész életem gyötrelmem!
Azt sem tudom, minek élek,
Azt sem tudom, mi az igaz szerelem!

Nincsen senki, aki engem
Ígaz szívvvel szeretne,
Értem élne, értem halna,
Vélem sirna, nevetne!

Édes nagysám, mondom néki,
De nagy bűn; hogy így beszél,
Hát a férje nem szereti?
Hisz egészen önnek él.

„Férjem?” kérdi a szép asszony
S keserűen kezd nevetni;
Tudom, szeret — de hát annak
Muszáj engem szeretni!

Teleki.

Egyházmegyei közgyűlés.

A debreczeni ref. egyházmegye egyházgyűlés termében tegnap d. e. tartotta meg tavaszi rendes közgyűlését. Délután pedig egyházmegyei bírósági ülés volt. Mindkét ülést a debr. egyház ügyei dominálták.

A közgyűlés néh. Joó István, Márk Endre, Stahl Géza, Kovács Lajos tanítók, tanár és társai (összesen 13 presbyter) részéről beadott azon felebbezést tárgyalta, melyben felebbezők egyfelől a miatt panaszkodnak, hogy a presbyterium — szemben az egyházi törvényeknek az egyháztanács alkatelemeit taxa felsoroló rendelkezéseivel, az ezek között nem említett jogi, theologiai s tanárképző intézeti tanárküldötteket presbyteri jogokkal felruházni, nem tartotta magát jogosítottnak; másfelől pedig azt neheztelték, hogy a múlt évi deczemberi főgondnok s presbyter választásánál a szavazók közzé az egyház azon új tagjai is felvételtek, kiket az egyházközségben való 6 heti lakás után az egyh. törvények értelmében az egyházközségi tagsággal járó

Európa közepén a legexponáltabb érintkezési vonalon a népsokaság hullámverte szigetén annak a Magyarországnak, melyről hazánk legelső napszámosa azt jósolá, hogy „lesz”, a nemzeti létjognak, életképességnek széles, mély medrét, sziklaszilárd alapját a második évezred számára, melybe nemrég a legkecses-tetőbb reményekkel és kilátásokkal egész Európa simpathijaja, bámulata és üdvkivánata mellett léptünk.

Amit a népek adunk, azt a nemzet törzsenek, gerinecének, azt a hazának adjuk.

Ha értelmes lesz a föld népe, nem lesz többé külön durva parasztész, külön túlfinomított uri ész, külön szórzáshasogató, hivatalos és külön száraz prózai magánész, nem lesz külön férfi eszjárás, külön női okoskodás, hanem ugyanabban az értelmi sphaerában mozgó általános józan okos emberi értelem, akkor az emberek egymást kölcsönösen megértve, megbecsülve, nem fogják folyton összezavarni a legközönségesebb mindennapi fogalmakat, nem fogják összekuszálni a társas viszonyokat és mi a legfőbb, akkor a társadalmi rend ellenségei a lelketlen hazug, csalárd amitők nem számítanak többé a tudatlan tömeg könnyenhiűségére, becsapására, felrevezetésére.

Akkor, de csak akkor lehet bizon számítani oly összetartó kompakt társadalomra, a társadalom minden egyes családjának, a családnak minden egyes számottevő tagjának ugyanazon lángoló törekvésére, melynek végcélját az egyének boldogulása kapcsán a haza fensége fellendítése, felviragoztatása képezi.

(Vége köv.)

választási jogok gyakorlása megillet. A közgyűlés, a melyen az elnökökkel együtt 50 szavazati joggal bíró tag vett részt, a felelőbezt — mint a törvényvel ellenkező kívánatot tartalmazót — mind a két kérdésre nézve teljes egyhangúsággal elvetette. A felelőbezt Fráter Barna főszolgabírói egyházm. világi főjegyző referálta.

A felelőbezt hozott határozat kimondása után Szücs László vértési lelkész szólt föl s teljes feiremagyarozásával a debr. presbyterium határozatának és azon képtelen állítás megköszöntésével, hogy a debreceni egyház nem volna a debr. főiskola fenntartója: vita tárgyává kívánja tenni, vajjon az egyházkerületnek 1894-ben hozott ama jogerős határozata, mely az egyház. összes egyházai szavazatainak számát állapítja meg: helyes-e, törvényes-e, mert szerinte Debreczent mint nem iskola fenntartót csak 6 szavazat illetné. A debr. egyháznak és a felettes egyházak jogerős határozatának ez a megtámadása, megvadásza hatalmas vihart keltett föl s mint-hogy a kérdés az elnökség által eleve megállapított, a gyűlés kezdetén pedig fölvetett és a gyűlés által elfogadott tárgysorozatban nem foglaltatott: annak tárgyalás alá vétele ellen tiltakozás emeltetett, mire elnöki ösperes kezbe vevén a gyűlési ügyrendet, egyenként fölvetta az indítványok tárgyalására vonatkozó szakaszokat, melyek értelmében önálló indítványok csak ha írásban vannak beadva vehetők figyelembe s tüzetők ki a gyűlés által, vagy a gyűlés folyamán, vagy a következő gyűlésen való tárgyalás alá.

Ez alatt Szücs László, a ki nagyon belemeglekedett a támadásba egy tenvényi papir szeletre írónnal néhány szócskát firkantott fel, azt ekkor, tehát a tiltakozás után, az elnökség asztalára letette, mire a gyűlés, 3 szótöbbséggel a kérdésnek napirendre tüzését elrendelte s elhatározta, hogy magát a Scriptillát leküldi a debreczeni egyházhoz további elbírás végett. A napirendre fötvételt megengedő határozat ellen, nyomban fellelőbezt jelentetett be.

A délutáni egyházi bírósági ülésen Márk Endréné a m. év Deczember havában megjelölt tőgondnok, presbyter és egyh. közégi közgyűlési tag választás ellen beadott fellelőbezt bíraltatott el. Ez a felelőbezt, — melyben egyebek mellett az a teljes enalapitala n állítás foglaltatik, mintha az egyház az év jegyzékkel ellátott szavazó íveket hordott volna szét, — elutasított.

De elutasított Szél István kántor panasza is, ki fizetés levelének állítólagos megcsönkítése miatt idéztette saját egyházát, az egyházmegye bíróságának bírói széke elé, mert kitűnt, hogy a panaszkodónak nincs igazsága.

Színház.

Nőszabó.

Vígjáték 3 felvonásban. Irta: Georges Feydeau. Fordította: Kommer Gyula. Előadatot azínházunkban 1898. ápril 5-én.

Komjáthy ismét kedves élvezetet szerzett a debreczeni publikumnak, midőn Georges Feydeau ezen szellemes s ötletekben gazdag darabját előadatta. A darabban elejétől a végig szípkörkázik az élcz, gazdag mlatságos s igen komikus jelenetekben s a mi pikanteria van benne, az a jó izlés rovására soha sincs alkalmazva. A darab tartalma a következő: Moulineaux Theodore (Tanay) orvos fel évi házasság után hűtlen a feleségéhez, az éjet a hazán kívül tölti, ezt észreveszi a felesége (Halmy M.) anyjával (Kiss Irén), ki ép akkor érkezik meg, heves jelenetben megtamadják a férjet, Moulineaux megsérti anyósát, ez készül új lakást venni. Cattinet — (Fenyéri) háztulajdonos fölajánlja kiadó lakását a férjnek is, az anyósának is és a férj ki is veszi, hogy kedvesével, Aubin Susanneval (Fáy F.) ott találkozhassék. A lakás egy nőszabóé volt s mig Moulineaux kedvesével ott időz, többen felkeresik a már kiköltözött

szabót, az anyósa is jön lakást nézni. — Az orvos mint nőszabó igen komikus helyzetbe jön a rendelőkkel, Susanne férjével (Szentese) s háztulajdonossal s ennek feleségével (Szabó Irma) között Róza az orvos keze közt elájul, Moulineaux asszony így találja meg öket, — a darab kifejlődése igen helyes, az orvos kibékül feleségével s Aubin a nejevel. Róza visszatér régi férjéhez. A főszerepet Tanay játszotta jó alakításban. Mindenütt a heves, könnyű véru párisi fiatal embert láttuk benne. Méltó partnere volt Fenyéri, az ő könnyed, természetes játékával. Szentes szerepben teljesen korrekt alakítást nyújtott. A nőszereplők közül az érdem Kiss Irént illeti, megjelenésekor gyönyörű virágkosárral lepték meg tisztelői, melyen egy brilliánt függő, egy strucc tollu legyezőnyéllel s egy selyem szafag volt: a mi szépségünknek, a debreczeni közönség felirattal. Beleptekor zugó, szünni nem akaró tapsvihart fogadta. No de játszott is érte, úgy, méltán számíthatjuk estjét a legsikerültebbek közé. Az anyós szerepet lelkesen, szinte benső érzéssel és tüzzel játszotta. Halmy Margit, Fay Flóra és Szabó Irma ügyes játékkal nagy tetszést és tapsot arattak. — Nagyon emelte kitűnő játékával az est sikerét Rubos, ki tegnap a konfidens inasok mintaképe volt. Mind a darab, mind az előadás megerdemlik, hogy a darabot meg többször megismételjük.

Szintársulat Nyiregyháza. Mint biztos forrásból értesülünk, Tiszai Dezső a miskolczi színház igazgatója már lépéseket tett az irant hogy a Miskolcon nagy tetszéssel működő szintársulataival május 1-én lejöjjön Nyiregyháza. Nyiregyháza nagyon örvendének, ha Tiszai jőne be, nem pedig holmi ripacs társaság. Tiszai társulata, mint a miskolczi lapokból olvassuk igen jó.

Színházi műsor:

Csütörtökön, ápril 7.: Rafael. Eredeti történeti szomorujáték. Irta: Várad Antal.

Pénteken, ápril 8.: nincs előadás.

Szombaton, ápril 9.: nincs előadás.

Vasárnap, ápril 10., délután: 1848 Hada k utja. Verő Gy. történeti színműve. Este: A veresapka. Vidor Pál népszínműve.

Előkészületen: Lili, operette. — Adorjánbárá színmű.

Debreczen, 1898. apr. 2.

Az igazgatóság.

Ujdonságok.

Istentiszteletek.

A Ref. templomokban Nagypénteken.

Délelőtt.

Nagytemplom: Kiss Albert lelkész, Kistemplom: Szilágyi Imre s. lelkész. Kossuth utcai templom Mitrovics Gyula lelkész.

Ispotály templomban Könyves Tóth Kálmán.

Délután.

Nagy. Béltky Lajos s. lelkész. Kist: Dicsőfi József lelkész. Kossuth u. t.: Bagaméri Károly esk. fel.

Husvét első nap.

Nagy: Béltky Lajos s. lelkész. Kist: Dicsőfi József lelkész. Kossuth u. t.: Könyves Tóth Kálmán.

I. napján délután.

Nagy. Bokross Elek esk. fel. Kist: Soltész Elemér Senior, Kossuth: Kádár Andor 4. th. Ispotály Bagaméri Károly esk. fel.

II. napján reggel.

Nagy. Soltész Elemér Senior, Kist. Bokross Elek lelkész. Kossuth: Bagaméri Károly, Ispotály: Kádár Andor.

Városi szegényház husvét II. napján d. e.: Béltky Lajos s. lelkész (Urvacsora-osztás)

II. napján délután.

Nagy. Bagaméri Károly Kist: Kádár Andor Kossuth: Soltész Elemér. Ispotály Bokross Elek.

Ünnepi istentisztelet az ágost hitv. ev. templomban.

Nagypénteken d. e. 10 órakor passió, olvassa Maternyi Lajos főesperes, egyh. beszédet tart Hajász Lajos hitoktató, urvacsorát oszt Maternyi Lajos. Délután 3 órakor ima. — Husvét első napján d. e. 10 órakor az ünnepi beszédet Maternyi Lajos, urvacsorát oszt Maternyi Lajos. Délután 3 órakor predikál Keller Sándor. Husvét második napján d. e. 10 órakor: Hajász Lajos Istentisztelet végeztével urvacsora. Délután 3 órakor ima.

A kath. templomban. Szerdán d. u. 3 órakor gyász szolozsma, Csütörtökön 9 órakor nagymise és közaldozás, d. u. 3-kor gyászszolozsma. Nagypénteken 9 órakor reggel csónkamise, passió koporsóba tétel s utána szent beszéd, d. u. 3 kor gyászszolozsma, fél 6-kor ajátosság az Ur koporsója előtt, este 7 órakor pedig az oltári szentiség visszavitele. Nagy szombaton reggel 6 órakor szentseg kitétel, tüzzszentelés, a husvét gyertya megáldása, keresztút szentelés, kilenczkor nagymise. D. u. 6 órakor feltámadási ünnepély.

Az izraelitáknál április 11-én. Az ország szabadságának és a nemzeti vívmányoknak ötvenedik évfordulója alkalmából f. évi ápril 11-én d. e. 9 órakor a debreczeni izr. hitközség n. várad utcai templomban Hálaadó istentisztelet tartatik, melyre a n. é. közönség ez uton tisztelettel meghívatik. Debreczen, 1898. április 6-án. Az előjáróság.

* **Személyi hír.** Puky Gyula ur, a debreczeni itélő táblának közszeretben álló elnöke gyengélkedése folytán 4 havi szabadságra távozik városunkból még husvét előtt. Mint legbiztosabb forrásból értesülünk, a lapok azon hire, hogy a kir. táblai elnök ur végleg eltávozik tevédszen alapszik.

* **Közigazgatási bizottsági ülés** Debr. város közig. bizottsága tegnap d. u. 3 órakor a városháza nagytanácstermében ülést tartott, melyen a szokásos s jórészt statisztikai adatokat tartalmazó jelentések kerültek elintézés alá. A jelentések közül a polgármester jelentése a községi adatoknál konstatalja az ügydarabok gyors elintézését, a rendészetnél a közrend kielégítőt, főorvosi jelentés a község segügyi állapotok kedvezőt voltát emeli ki.

* **Veszprémmegye** apr. 18-án diszközgyűléssel ünnepi meg a 48-as törvények szentesítésének 50-dik évfordulóját. Az ünnepi beszédet Fenyvessy Ferencz orsz. képv. tartja. Közgyűlés után banket lesz a Korona szállóban, este pedig kivilágítás. A városi közgyűlés elhatározta, hogy Hornig br. püspököt kitüntetése alkalmából üdvözölni fogja.

* **A vármegye diszközgyűlését** a következő átiratban hívta meg Rásó Gyula alispán a diszközgyűlésre Debreczen sz. kir. város tisztikarát:

Debreczen szabad kir. város tekintetes tisztikarának.

Helyben.

Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi márczius 18-án tartott rendkívüli közgyűlésében elhatározta, hogy az 1848. évi korszakalkotó események, illetve a magyar nemzet újjászülésének tiszteletképp akkori nagy nemzeti vívmányok törvénybe iktatásának 50 éves évfordulójának megünneplése céljából f. évi április 11 dik napján diszközgyűlést tart s erre Debreczen sz. kir. város tekint. törvényhatósági bizottságát valamint tisztikarát is testveri szeretettel meghívja.

Törvényhatósági bizottságunk ezen határozata alapján annak ezen testvéri meghívását a midőn szives tudomására juttatom, egyszersmind a vármegye közönsége nevében tisztelettel kérem, hogy f. évi. április 11. napján d. e. 10 órákor a vármegyeház nagytermében tartandó diszközgyűlésünk ünépélyességének és fenyegetésének szemponyjából arra testületileg megjelenni s részvételével bennünket megörvendeztetni szíveskedjék.

Debreczen 1898 márczius 31.

A vármegye közönsége nevében
Rásó Gyula, kir. tan. alispán.

*** Meghiúsult betörés.** Nem jó helyen kopogtattak be azok az ismeretlen kapu-betörők, akik a kisközségi téren U j f f a l u s s y hentes üzletébe ma éjjel betörték. Az eber gazda azonban idejekorán észrevette, hogy kutya jár a kertben és a helyett, hogy lélekjelenetét elvesztette volna, pisztolyt ragadt és háromszor rálőtt a tolvajokra, mert ezek meg mielőtt a pénzes fiokban kárt tettek volna, megfutamtak. Gratulálunk Ujjfalussy-nak a helyes védelemért, hogy példát mutatott arra, miképen kell vagon megvédelmezésével eljárni és elriasztotta a tolvajokat, akiknek azt hisszük, hogy a merszük ezek után a minus fokra száll. A lövés nem talált ugyan, vagy kisebb sebet ejtett, de a dolgot könnyen életével fizethette volna a betörő. Sokan azt kérdezik, hogy mi történik akkor, ha a tolvaj holtan terül el a lövés után? s milyen kellemetlenségei származnak annak, aki vagonának védelmére felelős? Igen Ujjfalussy könnyen jól is válaszolhatna és abból neki semmi kellemetlensége nem történt volna, mert éjjeli támadók ellen ilyen esetben védekezhetik az fegyverrel, a kit holmi gazdák vagyonától akarják megfosztani. — Az akasztófára valót elföldelik a temető árokba s punkum. Mint értesülünk a megugrott betörőknek a rendőrség nyomában van.

*** Új templom Kolozsvárott.** A kolozsvári református egyházközség tegnap szentelte fel harmadik templomát és beiktatta ujon választott negyedik lelkészét Molnár Lőrincet. A díszes templom, mely nemes stílusban Kolozsvár legrészesebb épületeinek egyike, főképpen Szász Domokos püspök alkotó erejét dicséri, ki ugyszólván semmiből építette fel az áhítatnak a szent helységet, az évezred egyik maradványát alkotásként. Az ünnep a püspök nagyszerű imádságával kezdődött. Utána Molnár Lőrinc beköszöntő prédikációját követve, az ünnepséget Herepei Gergely záró imádsága rekesztette be. Kolozsvár intelligenciájának színe-java vett részt az ünnepben; a város, a katonaság, a megye, a hatóságok mind képviselve voltak.

*** Pesach.** Az izraelitáknak a holnapi naptól kezdve 8 napig husvéti ünnepük van. A 8 nap között a két első és két utolsó jelentősebb, míg a 4 középső kisebb ünnep. A 8 nap alatt nem esznek kenyert, csak kovácsolt tészta, paszkát. Ezen ünnepet az Egyiptomból való kiszabadulás emlékére ülik.

*** A Jótékony Neogylet népkonyhája.** A lefolyt január, február és márczius hónapokról rövid, de nagyon érdekes összegezésben következőket jelenthetjük a városunkban áldásosan működő népkonyháról: Befolyt: 3 estély jövedelméből: 373 frt 70 kr. Készpénz adományokból: 764 frt 42 kr. Fizetési ebédéből: 78 frt 60 kr. Készpénzben összesen 1215 frt 72 kr. ajándékozót élelmiszerek értéke: 143 frt 51 kr., összes bevétel: 1359 frt 23 kr. A köldött élelmiszerek felhasználván, ezeken kívül az összes készpénz kiadás kitétt: 1086 frtot, az ajándékozott élelmi szerekkel együtt: 1129 frt 40 krt. A kiadásban bentfoglaltatik a beruházási és kezelési költség is. Kiadatott: Január hónap 2894 adag ebéd után 235.81 kr. Február hónap 5406 adag ebéd után 362.50 kr. Márczius hónap 6141 adag ebéd után 501.06 kr. Összesen 14.441 adag ebéd után 1129.40 kr. Egy adag ebéd átlag 7 1/10 krba került, beleszámítva az ajándékozott élelmiszerek mostani piaci árát is. Január hónap ebédelt naponként átlag; 144 személy. Február hónap ebédelt naponként átlag; 163 személy. Márczius hónap ebédelt naponként átlag; 198 személy. Pénzkész-

letben maradt apr. hóra rendelkezés alatt 132 frt 69 kr. Ehhez járul a veskeresztegylet megszavazott, de még be nem folyt 100 frtja, újabb adományként: 24 frt. 71 kr., összesen 257 frt. 40 kr. Ez azonban szemben a még mindig nagy számmal (200-on felül) jelentkező inszégességekkel e hónapban nem elegendő. — A neogylet elnöksége tehát ismételten a közönség kifogyhatatlan jószívűségéhez fordul, kérve, hogy nemeslelkű adományaival tegye lehetővé a népkonyhának még apr. hónapban főtartását. Ezt főleg a nagyszámú s még munkára képtelen szegény gyermekek élelmezése teszi szükségessé. Az ünnep közeleg. Mielőttben senki sem ünnepelhet, mintha az ehez szegények kielégítésére nyújt tehetése szerint adományt. — Ha a megkívántató adományok elmaradnak, a neogylet kénytelen lesz a népkonyhát e hó 15-én bezúntatni. Nekünk, mikor a fentebbi beszélő számokon végig tekintünk, önkéntelenül tör elő lelkünkbeli bizonyos esodálattal párosult tisztelet azon nemesszívű hölgyek iránt, akik a kik a neogylet faradhatlan s a szenvedők sorsát és a szegények nyomorát szívén viselő elnökek: V. Szathmáry Teréznek kitűzött lobogója alá sorakozva a nemes eszméért bátran sikra szálltak s azt buzgó faradozásaikkal diadalra jutatták.

*** Táncmulatság Butyka tiszteletere.** Butyka y zongora művész tiszteletere, vasárnap a jól sikerült hangverseny után az Arany Bika szállodában táncmulatság volt, melyen városunk előkelőségei vettek részt. — A kedélyes mulatság reggel 3 órákor ért véget.

*** Kossuth Ferencz** ezimére abból az alkalomból, hogy Zelenyák és Zimándy az ismeretes, Kossuth Lajost gyalázó röpiratot bocsátottak nyilvánosság elé, a kassai ifjuság egy része számos aláírással ellátott következő táviratot küldte el a tegnapi nap folyamán:

Nagyságos Kossuth Ferencz
képviselő urnak

Budapest.

»A kassai ifjuság borzalommal értesült amaz aljas merényletről, melylyel két egyen hazánk legnagyobb fiának, dicső atyjának megszentelt emlékeit haszontalanul bemocskolni akarta. Nagyságodat tisztelettel üdvözi a kassai ifjuság.

Követek zik 30 aláírás. Mindenesetre szép és hazafias cselekedet volt a kassai ifjuság részéről a gyalázatos röpirat említésére nem méltó tartalma és annak szerzői felet elítélőleg nyilatkozni és a dicső halott fiát szerelétéről és tiszteleteről biztosítani.

*** A mentelep kibővítése elmarad.** A földmívelésügyi miniszterium kezdeményezésére a múlt évben ismét fölvettek a debreczeni mentelep kibővítése érdekében 1893 ban kezdet tárgyalások később elejtett fonalat. A telep száz ló és megfelelő számú legénység befogadására lenne kibővítendő. Az építési költségek 110.000 frira rugtak s a város ezen befektetés után 6 1/2% os lakbért követelt. Most jön a hivatalos értesítés a telep parancsnokától hogy a földmívelésügyi miniszternek a bővítésre nézve nincs szándéka tovább tárgyalni, rászint az építési költség ez a kért lakber magassága miatt részint pedig azért, mert időközben a mének elhelyezéséről másként intézkedett.

*** A munka áldozata.** Löwy Regina Budapest Sas-utca 15. szám alatt levő divattermében egész éjjel szorgalmasan dolgoztak a varróleányok. Szerényen folyt a munka, azért gyászruhákat készítettek s ezeknek reggelig készen kellett lenniök. Már régen elmúlt az éjjel, midőn a 17 éves Unger Katalin munkaközben egyszerre csak elszédült s ájultan esett össze, magával rántva a munkasztalon levő egyik petróleumlámpát. — A lámpa eltörött és tartalma a szerencsétlen leány ruhájára ömlött, amitől az tüzet fogott. Hiába siettek társnői segítségére, mert mire a ruháját eloltották, oly veszedelmes égési sebeket kapott, hogy a mentők haldokolva vitték a Rókus-kórházba. A segítségére siető társnői közül kettő a kezén kevésbé

veszedelmes égési sebeket szenvedett. — A tűz a berendezés és a főlhalmozott áruk egy részét, köztük a már csaknem kész gyászruhákat, melyek miatt a leányoknak éjjel is dolgozniok kellett, teljesen elhamvasztotta.

*** Meglopott utas.** Tegnapeste a szerencsi vonattal akart elutazni Tóth Györgyné, a felszállás közben azonban nagy ijedségere azt tapasztalta, hogy a zsebéből 26 frtot tartalmazó pénztárczája eltűnt, a pénztárczát egy 18—19 éves fiatal ember zsebébe el és a kalauz latta is, mikor a nő zsebébe nyúlt, de azt hitte, hogy az hozzátartozója és így nem tette figyelmessé. A tolvaj kiöltözött gavallér volt és sikerült mütete után kerekelt oldott.

*** Markovics Iván emlékünnepe.** A főiskolai gyorsíró egyesület nagyevű rendezer megalkotójának, Markovics Ivánnak, emlékére majus hónapban ünnepet rendez. Az emlékünnepe programja több pontból fog állani a szakszámokon kívül lesz ének, szavaltat, beszéd, ekkor fog a kollegiumi zenekar is először szerepelni nyilvánosan. — A gyorsíró egyesület ismét kimutatja, hogy méltan nevezik életképes együletnek, mert minden alkalmat megragad, hogy nemes cselekedet előbbre vigye, s intenczióit érvényre juttassa.

*** Az arany ember.** Egy rejtélyes és roszt indulatú idegen jár vásárról-vásárra, hogy a hiszekeny emberek közt keresse áldozatát. Meglepi a jómódu gazdákat s lépve csalja őket. Ragyogásra fényesített sárga játékpénzekkel kufarkodik. Szép szóval, hízeltkedő beszéddel elvakítja a könnyvenhívó vásáros nepet s egy-egy vígan csengő játéktallerra ráfogja, hogy 20 aranykor. az értéke, de mint hogy ő sokat vett egyszerre, olesón jutott hozzá, így fele árért adja. Persze nem egy boldogtalan egyszerű ember itta meg a levét a vásárnak. A turpisság azonban kiderült, arany kereskedő czeget följelentették, de az már ungon-berken tul járt addigra. A nagyváradi es-ndörkerület most mar arról értesítették, hogy a jó madár Bihar megyét rója. Csak annyit tudnak róla, hogy magas termetű, görnyedt hátú, ritkas szőke bajuszu, uriasan öltözködő kopasz ember s legutóbb a békési vásáron működött nagy szerencsével. A csendőrség most különösen nagy gondot fordít a jómódar fölkuatasára.

A »Nagyváradból« vesszük át a fenti hírt, melyre felhívjuk az olvasóink figyelmét, mert az ilyen emberek leginkább a vásárokat járják, és Debreczenben is érkeznek a vásáros napok, különben ezek a kufarok réz gyűrűkkel is szokták üzni a esalást oly formán, hogy aranynak szorult hezvetűeknek, a gyűrűt pedig maguknak mondják és alkalmi vételre ajánlják a hiszekeny embereknek.

*** Az alkohol.** K u l c s á r Károly szabolicsmegyei birtokosnak kocsisa Salecz János és kondása, a krempnai (Galiezia) születésű 20 éves Rogovszky Pál szekerén kimentek a tanyára. Visszafelé jöttükben betértek egy csárdába és megittak egy liter palinkát. A következő korcsmánál Rogovszky Pál ismét megállította a szekeret és bement, hogy palinkát hozzon, de a korcsmaros K o h n József látta, hogy m á r u g y is g y ö n g é n á l l a lábán nem akart neki adni. Ebből s z ó v á l t á s támadt — köztük és Salecz, a ki a kocsin ült, a lovak közé vágott, hogy az esetleges verekedés elől kitérjen. Rogovszky a megfutamodáson feldühödve utána futott a székérnek és a lovak zabláját elkapva azt megállította. Aztán kirántva a szekér egyik löcsét, annak a vaskarikás végével oldalbs ütötte Saleczet, hogy az menten lefordult a szekérről s mikor az ajultan elterült a földön, addig verte a két kézre fogott löcséssel, míg az meghalt.

Azonnal elfogták s a nyiregyházi törvényszék szándékos emberölés miatt a btkv. 279 §-a alapján múlt év. decz. 20-án 8 évi fegyházra s 5 évi hivatalvesztésre ítélte.

Ezt az ítéletet a kir tábla is helyben hagyta. A kuria mg foglalkozott az ügygel s Szeghő Ignác kurioi bíró előadása alajján hnylbenhagyta mindkét alsófokú b í r ó s á g í t é l e t é t.

* **Az osztrák-magyar bank.** Ö Felsége jubileuma alkalmából egy negyed millió forintot áldoz közérdekekre és ezen összegből Magyarország is jutott megfelelő hányadot.

* **A komédiás tragédiája.** Faluról-falura járta be már sok év óta Mezzoni Livio olasz bűvész a szép Magyarországot. Naponként tartott előadást a falu korezmájában és mutatványai mindig bámúlásra ragadták a közönséget. A tapsból, az eljenzésből, de még a krajczárokból is bőven kijutott a bűvésznek vándor apostolának. Ily vándorlás közt érkezett Mezzoni a vadregényes Bakonyba. Habár 3 esztendője, hogy a vidéken járt, mégis, úgy látszik, régi ismerőse volt ez Liviónak, mert amint a községbe belepert, rögtön meg tudta mondani, hol mérik a legjobb bort. Arra irányította lépteit és belépett a korezmába. Hogy a korezmában mit csinált, azt biztosan megállapítani nem lehet, de két óra elteltével Liviot ugyanazon ajtón kilepni látjuk, amde korántsem oly biztos léptekkel, amiként az ihletett művészhez illik. Roppant haragos kedvével, mert tüzes szeméből villámszikrákat szórt az utjában álló telegraphoszlopokra. Egyik sem akart neki kitérni és ez végtelenül bosszantotta Liviot. Lám már kést akart az egyik oszlopra fogni, mikor hirtelen mellette terem egy szelíd asszonyka, a felesége, ki már az egész falut bejárta az uráért. Csitította szép szóval a művészt és haza akarta vezetni. — De hát Mezzoni Livio nem azért oly nagy-irü bűvész, tudományát a közönség elől eltitkolja; és minthogy már meglehetősen szép számmal akadt nézője a jelenetnek, előlépett Livio és a közönség szeme láttára alaposan elverte a feleséget. De ezzel még nem elégedett meg; művészi ambíciója szebb babérokra vágyott. Nagy nehezen haza botorkált, sorba elcsépegette mind a 3 gyermekét és azután az istállóba indult; kivette egyetlen lovát az udvarra, elővette legszebbik kését és az alát nyakába dőlte. De felszigazott diasszomja meg ezzel sem elégedett meg. — Előhozta kocsijáról összes játékeit, instrumentumait, valamennyit szépen máglyába rakta és azokat felgyújtotta. Szegény felesége sirva nézte kis gazdaságának pusztulását. Miután Mezzoni Livio így elvégezte földi dolgait, még egyszer bement az istállóba és hogy a tragikum teljes legyen. — Ot magát egy szegre felakasztotta. Mire észrevették, már kék-zöld volt; fél óráig tartó éleszési kísérletek után vegre magához tért és most újra kezdi mutatványait, de egyelőre még csak pusztá kézzel és gyalog szerrel.

* **Az eltűnt Várkonyi.** Várkonyi István a »Földmívelő« című szocialista újság volt szerkesztője eltűnt a fővárosból. Várkonyit a nyiregházai törvényszék vizsgálóbírója márc. 26-ára maga elé idézte. A szocialista agitátor ekkor egy beadványban arra kérte a törvényszéket, hogy hallgattassa őt ki Budapestben, kérelmét azonban nem teljesítették és 20-ra újabb idézést küldtek neki, egyszerűen megkoresték a fővárosi rendőrséget, hogy meg nem jelenés esetén állítsa elő karhatalommal. Múlt hó 30-án detektívek mentek Várkonyi lakására, de már nem találták otthon. Haza előtt allandóan titkos rendőrök varakoztak rá, de Várkonyi mind a mai napig nem tért haza. Úgy látszik a büntetés elől külföldre menekült.

* **A czeglédi ember repülőgépe.** Egy czeglédi becsületos polgárember évek munkája után összehozott egy repülőgépet. Találmányát egy folyamodásban magának a királynak ajánlja föl, emondván benne az ő egész dolgának a históriáját. Folyamodása a következő: »Felséges királyom! ezen áldozatos kéresem fordulok kegyes jó szívéhez én mint mester ember egy gépet készíttettem nem most már 1894-ben lettem kész vele és énnekem akkor az volt a törekvésem hogy ha kész lehetek akkor a Balassagyarmati hadgyakorlaton ő felségenek min legfőbb hadúrnak bemutatom de nem lehetek kézen vele. szept. 18-ra csak okt. 4-én próbálhatom meg és akkor mint elkéstem, abba hagytam ez ügyet a jövőbeni számítással. Felséges királyom! akkor az volt a nézetem, hogy a gépet ak-

rára szabom, hogy csak ez egyedül vele egyedül mutathassam meg, hogy ilyen az a gép, amellyel az ember a levegőbe tetszése szerint járhat, de most megváltoztatom a czélelmet úgy hogy többet magammal is mehesek vele, mert úgy sikeresebbnek látom, ezért kérem Felséges királyom, ha lenne oly kegyes adna nekem a leghajós osztálytól egy balont, hogy én azt gépemmel össze csatolnám, nem kerülné nagy munkába, csak a gépjárműszabványoktól mint a Balon nagysága mert 1896-iki kiállításon megvizsgáltam a katonák Balonjukat és úgy találtam hogy nagyon szépen össze lehet csatolni és mehet az ember vele tetszése szerint mind a leghajós osztálynak, mind az egész hadseregnek előnyére valk, mert a gép nem nehézség nagy hajtó erőt nem kíván hajtása csak a kerék párhöz hasonló előre haladása azonban tulesz a kerék páron leszalása az ember tetszése szerint történik csavar által. Felséges királyom csak annyit mondhatok róla hogy 900 százban ezek a gépek úgy járnak mint a földön a vonatok ez el bezárom levelem és maradok hű magyarja Felséges királyomnak Rabb Pál asztalos lakatos Czegléden Borz-utca 174 szám.

* **Brassóban a rendőrség elfogta Fulga Györgyöt,** aki már hosszabb idő óta foglalkozik igazságtalansággal nem bíró egyéneknek Oláhországba való szöktetésével. Legutóbb egy Licses Kálmán nevű aradmegyei egyént akart átszöktetni 4 forint díj kikötése mellett. Ezen alkalmából fogta őt el a rendőrség brassói lakásán.

* **A szerelem borzalmi.** Ha nem egészen megbízható kézből kaptuk volna, el nem hinnék, annyira gazdag véres borzalmakban az a történet, melynek híre egy szatmár megyei földirtokos udvarházából érkezik. A nürnbergi vasszűz, a cordon de suréte, a szerelmes apródok s a koponyasereg korában történi ilyenek és középkori lovagvárok mohos kövei regélnék róluk. Szaniszlórol Szatmármegyét írják ezt a hozzájuk fogható esetet:

Egy jómódu fiatal úriember, ki derék és kedvelt tagja az uritársaságnak, ezelőtt egy felesztendővel feleségül vette egy szomszéd falubeli földirtokos szép ifjú lányát. Mindenki tudta, hogy a kaczer leány nem a szívére hallgatott, mikor a kezét odaigérte mostani férjének. Több udvarlója volt, közülök nem egyhez jobban húzott a szíve, de ezek a fiatal emberek nem voltak abban a kelemes helyzetben, hogy megnősülhessenek, különben társadalmi és vagyoni állásuk sem felett meg sem a leány, sem pedig szülői kívánságának. A házasság tehát megtörtént és a fiatal pár a mezeszheteket látszólag boldogan töltötte. Az asszony azonban úgy látszik, már az oltár előtt bönös gondolatokkal esküdtött. A szerelmet színelte, de alig hogy a mezeszhetek elmúltak, egymásután jöttek látogatónba a leánykori imádók és a menyecske szívesen fogadta őket. A ferj eleinte halgatott de egy két elejtett szó szörnyű gyanut oltott a szívébe. Nem bizott többé neje hűségében és a kétség buskomorra tette. A minap azután elhatározta, hogy végét veti aházibarájtársának. A gyanakvó ferjek rendes eszközehez nyult: a feleségének azt mondta, hogy elutazik, sürgős dolga van a szomszéd faluban. A feluton aztán visszafordult. Csöndben hajtattott háza elé s régi hű eszelőjét a kocsist magához véve bement. A feleséget éppen egyik leánykori udvarlója karjaiban találta. Ez a jelenet elvette az eszét, rettenetes itéletet tartott. Kocsisával együtt rontott a szerelmesekre s rövid küzdelem után mind a kettő összekötözve feküdt a padlón. Először a csabitóval végzett. Ott az asszony szemeláttára levágta az orrát a fülét, azután pedig forgópisztolyával kétszer belelőtt a jobb karjába. Hasonló véronyest vitt véghez az asszonyon is. Összevisszavagdalta az arezát, aztán pedig lépette róla a ruhát, és mesztelenül kidobta az udvarra. A boldogtalan ember talán még ekkor sem hagyta volna abba a megtorlás munkáját, de a két pisztoly durranás összecsesdítette a szomszédokat. Ezek elfogták a dühtől mámoros embert, ki ideglazba esett s azóta oly nagy beteg, hogy még kihalgatni sem lehetett.

* **Kirabolt postahivatal.** Máramaros Szigetről táviratozza tudósítónk, hogy az aknasuhagati postahivatalt 3-án este 9 és 10 óra közt kirabolták. A betörők a hivatal ajtóit és a pénztárt feltörték és 300 forint papírpénzt elvittek. A hivatal márciusi számadását, a mely elküldésre készen volt már, darabokra szakgatták a tolvajok. A máramaros-szigeti rendőrséget és szolgabírószágot rögtön értesítették. Az eset megvizsgálására Vécsey István posta-táviro titkár, máramaros-szigeti hivatalvezetőt küldték ki.

* **Fővárosi újdonság!** Aki ezelőtt néhány évvel járt utoljára Budapestben, ma bizony alig ismerné meg rohamosan fejlődő fővárosunkat. A szomorú emlékü újépület utolsó falmaradványait most bontja felvidéki tótjaink csákánya, másutt egész házsorok tűntek el, helyükbe pompás modern paloták emelkedtek s különösen az óriás forgalmu Kerepesi-ut, melynek apró rozszant házikőibántottak valaha a keleti pályaudvaron Budapestre érkezők szemét, épült ki már csaknem teljesen teljes pompába. De nemcsak építkezési szempontból haladt a Kerepesi-ut oly csodálatos rohamos módon, kereskedelmi haladása sem maradt amannak mögötte s aki megtekinti például a Népszínház átellenében épp most megnyitott »Párisi nagy áruházat«, mely a Kerepesi-ut 38 számú külön e czélra épült nagy sarokpalota összes földalatti, földszinti és elsőemeleti helyiségeit foglalja el, ugyancsak bámulni fog a műipar kincseinek ezen minden eddigi létezetet hátrébe szorító halmázatán. A leg szerényebb, valamint a legulzóbb, igényeket egyformán kielégítő ezer meg ezer a száma a mindenfajta diszjú, játék porcellán és bór áruknak, lámpáknak, vasbutoroknak, a férfi-divat cikkeknak, az üvegélék s a jó isten tudja milyenféle és fajta áruknak, melyek mindegyike számára külön osztály van berendezve. Az egész rengeteg üzlet néhány milliónyi értéket tartalmaz, és melynek több mint 200 főnyi személyzetéből egy fél százalaj kitelnek, a híres párisi »Bon Marché« mintájára és elvei szerint készült és az összes osztályainak megtekintésére egy nap aligha volna elég. Az az ország melynek kereskedelmi vállalkozó szelleme 2-3 évtized alatt ennyire tudott fejlődni, az határozottan halad fölülmulhatatlannal a boldogulás czélja felé.

Táviratok.

Miniszterek itthon.

(A Debr. ered. táv.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök és Lukács László dr. pénzügyminiszter, ez utóbbit P o p o v i c s Sándor dr. ministeri tanácsos kíséretében tegnap d. u. Bécsből visszakerestek.

Gr. Szapáry Géza meghalt.

(A »Debrecezen« er. táv.) Szapáry Géza gr. m. kir. főudvarmester, a főrendiház tagja tegnap d. e. 10 órakor meghalt. Született 1827 szept. 17-én Pozsonyban. A szabadságharcban mint honvéd vett részt; több esztében vitézül küzdött s fogságot is szenvedett. 1861-ben orsz. képviselővé választották s 1867-ig egyfolytában megtartotta mandátumát. 1868-ban főispán, 72-ben ismét képviselő lett, 73-ban Fiume és a Magyar tengeremlék kormányzója neveztek ki. 1883-ig volt kormányzó, ezután m. kir. főudvarmesterré nevezte ki a király. Már régebb idő óta betegeskedett. Az utóbbi napokban oly súlyosra vált, hogy a katasztrófa bekövetkezését minden pillanatban várták. Ágyához a családtagokon kívül senkit sem bocsátottak. A temetés holnap lesz.

A király a következő táviratot küldte Szapáry özvegyének:

»A esaszár és király Szapáry György Mária asszonynak, Budapest,

Öszinte részvétellel gyászolom az ön fájdalmas veszteségét. — F e r e n c z J ó z s e f s. k.

József főherceg táviratát Szapáry Lászlónak küldte:

»Fájdalomtól telt szívem mélyéből gyá-

szolom édes atyját, kit a jó isten ma jobb létre magához hívott. Kérem, legyen legbensőbb és legőszintébb fájdalommal tolmácsa édes anyjánál. A mindenható erősítse önöket.

Vizáradás

(A Debr. ered. táv.) A Körös délután Acséránál kiöntött. A földet és a vasuti pályát elborította az ár. Az Aradról Brádra indult vonat nem mehetett tovább. A föltés meg van támadva.

A Maros folyó áradással fenyeget. Ma déltől délutáni 3 óráig Soborsinnál és Radnánál egy métert, Aradról 52 centimétert aradt. A zsilipeket elzárták. A Körös Kis-Jenőnél, a balparton kiönteni készül. A föltést erősítik. Boros-Jenőn szintén imminens a veszély.

Vasuti baleset.

(A Debreczen. er. táv.) Caspe és Flix között kisiklott egy vasuti vonat s belezúhant egy folyóba. Sok ember megsérült. Részletek hiányzanak.

Három mester.

(A járásbírósg előtt.)

A Panaszos: Künn állok az üzletem ajtajában és gyanúlanul csibukozok. Amint csibukozok, a háziurat látom magam felé közelíteni. Minthogy két fertályyal adósa vagyok, illetudóan köszöntem neki:

— Aláz'szolgája, Susták ur! Hogy tessék lenni?

— Gyalázatosan!

— Ej, ej, csak most látom! Mitől olyan dagadt a képe?

— Őszepöröltem a feleségemmel.

— No, és az ön képe van feldagadva? Hej, na Susták ur tudná, a mit én tudok!

— Ugyan mit tud?

— Hogyan mondjam csak? Tetszik tudni: egy kis techli-mechli. Huheho! A házi-orvos és a S u s t á k ur becses felesége értik egymást! . . .

Susták nagyot ugrott.

— Bizonyos vagy benne?

— Ujje! Tudja mit, Susták ur. Legközelebb, ha a doktor o'lesz a nagyságánál, elszaladok önhöz a kávéházba.

— Helyes! Vizszontszolgálat fejében elengedem a két fertályt.

— Eljen!

A múlt szombaton délután négy és öt óra között észrevettem a doktor urat, amint szépen kicsipve, bajuszát pödörgetve, é magát alaposan kiköhögve fölsétált a nagyságához. Természetes, hogy a két fertály elengedése reményében rohantam a kávéházba Susták urhoz.

Tartlított és vesztett. Egészen beleizzadt a vesztésébe.

Odamegyek hozzá, és a fülebe sugom:

— Susták ur! Utótt az óra, A doktor most ment föl a becses feleségéhez.

— Igazán?

— Beesületemre!

Azt hittem, hogy tüstént felugrik, belezsalad a kabátjába és löhalálba rohan hazafelé.

Nem azt tette. Elővette az óráját, összehasonlította a maga tábláját az allenfele táblájával és látva a nagy különbözetet, elkialtotta magát:

— Három duplamester!

— De Susták ur — sugtam a fülebe — a három mesterből lesz hat mester és mire vége lesz a játéknak, vege mindennek.

— Hagyja csak! Ők is bemozdják a mestereket.

Igy történt a mint megjósoltam. A három mester helyet jászottak hatot, és Susták mind a hatot elvesztette. Ekkor újra elővette az óráját.

— Tyűh! Most már igazán siessünk.

Kocsira ültünk és haza robtogtunk. Susták ur örült gyorsasággal uított az előszobába, ahol a cselédet találta.

— Ki van itt?

— Senki.

— Hát a doktor?

— Miféle doktor?

— A hási doktor.

— A cseléd elkezdett röhögni.

— Nem beteg itt senki. A nagyságánines is idehaza.

— Mikor ment el?

— Félórával azután, hogy a nagyságos ur elment.

Susták ur erre dühösen végig nézett rajtam, aztán galléron ragadott és kidobott, hogy csak úgy repültem. Rádásul pedig másnap beperelt.

Kérem öt becsületértés matt megbüntetni.

A b i r ó Susták Kristófot a becsületértés vétségének vádja alól fölmentette.

Gutius.

TÖRVÉNYSZÉK.

Egy biztosítási ügynök bűnpöre. Igen érdekes tárgyalást kezdett meg a nyíregyházi törvényszék. A fővádlott Fodor Zsigmond biztosítási ügynök, akinek azonban társai is vannak. A pör előzményei a következők: Özvegy Fried Ferenczné tiszalöki lakos négy különböző külföldi biztosító társaságnál összesen 135.000 frtra biztosította életét. Alig néhány hónappal az ügylet megkötése után Friedné meghalt. Kiderült ekkor, hogy az özvegy asszony szegény volt, nem mint az ügynökök bemozdták — vagyonos s hogy nem is lett volna képes a díjakat fizetni. Kiderült az is, hogy már a 71-ik éven túl volt, holott a bevallási iven 59-nek jelezték. Azt is megállapította a vizsgálat, hogy az elhalt krónikus tüdővészben szenvedett s az orvosi bizonyítvány, mely tüdőgyuladást tüntet fel a halál okultvalótlanságot tartalmaz. Ezt az orvosi bizonyítványt Sisz Jenő dr. tiszalöki orvos állította ki és pedig Fodor Zsigmond bemozdása szerint, anélkül, hogy a halottat megvizsgálta volna. Az egész csalást Fodor inszczenirozta s azért a fővádlott ő. — A tárgyaláson — mely négy napra van tervezve — Stiller Mór budapesti ügyvéd képviseli a panaszosokat, Fodort pedig Friedmann Bernát dr. védi.

Monstre végtárgyalás B.-Ujfaluban. Megemlítettük, már, hogy Szakáll Pál volt B.-Ujfalui járásbíró bűnyegében legközelebb a végtárgyalást megtartják még pedig B.-Ujfaluban, hová a delegált gyulai törvényszék kiszáll. A végtárgyalás — mint értesülünk — majus 23-an veszi kezdetét: és előreláthatólag egy hétig tart, miután körülbelül 300 tanút fognak kihallgatni. A tisztázandó vádpontok száma 50. Dr. K i s s Dónes a vádlott védője már most tanulmányozza az ügyre vonatkozó roppant terjedelmes periratokat. Szakáll Pál hivatali sikkasztás, okirathamisítás és megvesztegetéssel van vádolva. Az összeg azonban, melyet Szakáll állítólag elsikkasztott jelentéktelen.

CSARNOK.

Epizódok Zsiga barátom életéből.

— Humoreszk. —

Írta: Viski Böske.

(Folytatás.)

Amint édes érzésekkel eltelve bámult utánna, csak látod, hogy Pannát sícsésében hirtelen feltartóztatja valaki: A távolság miatt nem bírtad az arcát kivenni, de azt jól láttad, hogy a feltartóztató egy lobogó ingulyas deli paraszt legény. — S aztán — a te arczod olyan figurává kezdett átváltozni, mint mikor az ember egy retentő savanyu és fanyar vadalmába harap, — hát hogy is ne, mikor az a legény minden teketória nélkül derékon kapta Pannit és egy tüzes eszöket nyomott annak barnapiros arczára. Pannika ugyan szabadkozott, de nem valami igen nagyon s aztán egymás mellett menve folytatták utjokát a faluba.

Te azzal vigasztaltad magadat, hogy a szép szavaid bizonyosan nem maradtak hatás-

nélkül Pannikán, aztán megnyugodva haza meotél.

Másnak megint kiballagtál a mezőre, de Pannikát hiába vártad s azért teljesen elbulsulva indultál visszafelé. Alig hogy beértél a városkába, az arczod mosolyogni kezdett, mint egy teli hold. Hogyne? Pannika jött szembe s már messziről rád nevetett!

— Adjon Isten jó napot hugom, kiáltád neki örvendve!

Adjon Isten!

— Hát mi jót hozasz hugom?

— Biz én csak ezt a korsót viszem a kutra!

— Nem úgy értem! Arra felelj a mit tegnap kérdeztem! Beszélteél már az édes apáddal?

— Beszéljen vele kigyelmed először!

— Fogok is, csak előbb azt szeretném tudni, ha te akasz-e?

— Még nem tudom! felelte Pannika — majd megmondom holnapután! Azzal pajkosan nevetve elfutott, hiába kiabáltad utána, hogy csak egy szóra álljon meg! A hamis csak vissza se fordult!

Hanem azért te nem vesztetted el reményedet és kitudja? ezuttal nem vezetelt volna a kelő eredményhez, ha megint valami ostoba és sajnálatos körülmény közbe nem jön?

Ez az eset akkor adta elő magát, mikor te már sötét este, hazafelé ballagtál a hivataltól.

Egy szük mellékutczán kellett keresztül haladnod s te épp azon jártattad eszedet, hogy mily jó lenne, ha most otthon várna Pannika mint édes feleség forró öleléssel és még forróbb esőkkel, mikor hirtelen elveszett lábaid alól a föld és valami nehéz szörös tárgy a fejedre borult, hogy se láttal, se halottal, hanem annál inkább érezteél — szinte restellem kiálni — a hatadon végig szörnyü püfölest.

Vagy két percig tartott ez a rettenetes állapot, a mikor végre lerántották arczodról azt a valamit, amit para-zt szürnek sejtettel s ami akadályozott úgy az ordításban, mint a védekezésben és éppen amikor kitátottad a szádat, hogy elordítsd magadat!

— Segítseg! rablók, zsványok! — egy markos paraszttényér a szádra tapadt és egy dühös hang azt sugta füledbe:

— Fogja be a száját az ur, mert mindjárt lesz külön nemutass! Addig is jegyezze meg magának, hogy ezt a Pannikáért kaptá, kit ostoba csabításával szüete eltántorított becsületes völegényétől! Ha még egyszer szóba mer vele állni, leütöm mint egy veszet kutját, jegyezze meg magának!

Te szegény barátom a halálos rémület-től meg sem mertél mozzanui helyedben s csak jó darab idő múlva, mikor már semmi gyanus hang sem zavarta körülöd a csendet, merted a fejed a kráglid közzül kidugni, hova ijedtedben bekaptad s előbb jobbra, aztán balra, aztán előre s végül hátra pillantottal a legnagyobb szivbeli szorongások között s látván, a mennyire a sötétben lehetett, hogy megtámudóit eltüntek, rettentő gyorsasággal igyekeztél haza, a biztos fedél alá s otthon keserves arczczal tapogattad végig a hátadat és nagy kedved lett volna Nánit Garda doktor urért szalajtani, de bővebben megfontolvan a dolgot, még is csak jobbnak találtad a titok és feledés melyseges fátyolával vonni be az egészet.

Hanem ez a dolog aztán jó nagy időre úgy elvette kedvedet minden hazasodási szándékoktól, hogy teljesen bele kezdteél már törödni azon gondolatba, hogy mint bus agy-legény fogod az életet immár leróni, egyedüli szórakozásodul csak egy kis tarok-parthie a kaszinóban, na meg egy kis itóka néha-napján a »Zöld Párducz«-ban fog szolgálni!

De a jó Isten végre mégis könyörűt rajtad is . . . de ezt a történetedet hadd mondjam el majd más alkalommal, addig ismételve kérlek, ne vond meg tölem nagyra becsűlt, bizalmad, ha netán néhol indiserét voltam!

Folyt. köv.

Nyilt-tér.**Ifj. Kovács S.**

áruháza, Kossuth-utca

1-ső takarékpénztár épület

alkalmi vétel folytán**napernyők és czipőárak**

bámulatos olcsó árban

beszerezhetők.

Alapított 1841 évben.

A Posti magyar kereskedelmi bank váltó-üzlete

Alapítók: **BUDAPEST,** Tartalék-alap: 11 millió forint.
15 millió forint. V. Dorottya-utca 1

elad a II-ik sorsjáték 1-ső osztályára érvényes

Magy. osztályosorsjegyet

$\frac{1}{2}$ 6 frt, $\frac{1}{4}$ 3 frt, $\frac{1}{8}$ 1.50 frt, $\frac{1}{16}$ 75 kr.

a pénz beküldése, vagy utánvétel mellett.
Minden vásárló megkapja a hivatalos tervezetet.
Az ezen intézetnél vásárolt sorsjegyek a bank bélyegzőjével vannak ellátva.
A megrendelések postafordultával kéretnek, mert a készlet máris fogytán van.
Köztudomású, hogy az első sorsjátéknál a legtöbb fő- és melléknyeremény az ezen intézetnél vásárolt sorsjegyekre esett.

Debreczentől fél óra járásnyira az alsó-józsai uton az újföldön egy tanya

kiadó,

mely áll: 100 katasztrális hold szántóföldből, felszerelve mindennemű gazdasági épülettel, 5 hold dohányengedély, 44 hold őszi vetéssel.

Tudakozódhatni a tulajdonosnál

Jakabovits Aladár urnál,

(Debreczen Kádás-utca 1834. sz.)

Az általam legmondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÖSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerüzletben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszertár DEBRECZENBEN, (Tisza palota.)

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben a főpostával szemben.

Gazdák és Kertészek figyelmébe!
Eredeti fajtisza magvakat
kertbe és gazdaságokba ajánlunk a legolcsóbb árak mellett

Deutsch Albert és Fia

Hatvan-utca 1096.

Lóhere és Luczernamagvakat tisztítani és arankamentesíteni felvállalunk.

Szőlőtermelőknél

és

szőlőexporteuróknál

ajánlok jutányos ár mellett

szőlőkiviteli kosarakat 5 és 10 kiló súlyra, valamint kosár utazó bőröndöket, ruhás- és papirkosarakat.

Vállalkozóknak kubikos és saroglyás targonczákat, kerti berendezéseket.

Megrendeléseket kerékgyártó és kosárkötő munkákra igen olcsó árak mellett elfogadok.

Bernáth Jenő

Tisztelettel

rabmunka vállalkozó, a törvényszékkel szemben.